

[Pia Kjærsgaard]

hold og slet ikke har de forhold længere, som ordføreren for CD påpegede. Man anbefaler nu, at der ansættes plejepersonale på vores plejehjem, der i hvert fald kan tale 2 sprog. Man anbefaler, at der indrettes forskellige afdelinger, hvor ældre indvandrere kan komme sammen med andre, der har samme oprindelse, sådan at de kan spise den mad, man spiser dér, og dyrke deres kultur osv. Det er det, man faktisk fra forskerhold nu anbefaler, og det synes jeg faktisk er så stort et problem i sig selv, at det næsten fortjener en selvstændig debat, men ordføreren for CD var altså så dristig at komme ind på problemet, at jeg ikke kunne nære mig for lige at omtale det.

Formanden:

Jeg giver herefter ordet til hr. Mario See, men så er det ved at være alvor med hensyn til, at det er slut med de korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Mario See (CD):

Kun en ganske kort bemærkning til det sidste, fru Pia Kjærsgaard sagde. Det, forskerne anbefaler i øjeblikket, synes jeg det ville være ganske fornuftigt at gennemføre.

Frank Jensen (S):

Antallet af flygtninge i verden er steget voldsomt. I 1970 var der 2½ mio. flygtninge. I dag er omkring 18 mio. mennesker på flugt uden for deres eget lands grænser. Verdens problemer rykker tættere og tættere på. Det mest nærværende og en direkte konsekvens af verdenssituationen, som vi mærker i vores egen dagligdag, er de mennesker, der søger ly i vores land for krig eller forfølgelse i deres eget land. Danmark skal tage sin del af ansvaret for at løse flygtningeproblemet, men vi må samtidig arbejde ihærdigt for at mindske flygtningeproblemerne ved at søge at skabe et mere retfærdigt og fredeligt verdenssamfund. Det er baggrunden for, at Socialdemokratiet lægger stor vægt på arbejdet i de internationale organisationer, som Danmark er medlem af.

Når mange mennesker i dag føler angst for konsekvenserne af tilstrømningen af flygtninge, skyldes det først og fremmest, at den katastrofale arbejdsløshed skaber utryghed hos

mange danskere, men det skyldes også, at indvandrerne er meget ulige fordelt på kommuner, på boligområder og på skoler. Disse problemer forsvinder ikke ved, at vi lukker øjnene, eller ved, at nogle borgerlige politikere uafdeligt taler om at stramme udlændingelovgivningen yderligere. Nej, de forsvinder kun ved, at vi løser opgaven bedre. Det mest effektive middel mod befolkningens angst og det lille fremmedhad er, at vi løser problemerne.

Danmark bidrager også selv aktivt ude i verden. Det gør vi gennem vores bistandspolitik og vores katastrofebistand. Gennem de internationale hjælpeorganisationer og gennem danske frivillige hjælpeorganisationer yder vi en omfattende humanitær bistand til flygtninge overalt i verden.

Det er Socialdemokratiets klare holdning, at Danmark på alle måder skal søge løsninger, der indebærer en hjælp i nærområderne, dvs. i de regioner, hvorfra asylansøgerne i en given situation måtte komme. Der kan være tale om øget humanitær, finansiel og praktisk indsats i de enkelte nærområder.

Den tragiske borgerkrig i det tidligere Jugoslavien har betydet, at i tusindvis af familier er blevet splittet og har måttet gå fra hus og hjem og ejendele. Mennesker er blevet dræbt, tortureret, voldtaget. Når de mennesker søger her til, er det ikke for sjov. Danmark må selvfølgelig tage sin del af ansvaret, det ville være alt for ussel ikke at gøre det.

Men også i det tidligere Jugoslavien deltager Danmark med en aktiv indsats i nærområdet. Socialdemokratiet støtter regeringens holdning om at fastholde og forstærke den meget betydelige danske humanitære indsats i det tidligere Jugoslavien og søge løsninger, der kan hjælpe de mennesker, der er i regionen, og det kan være et meget større antal mennesker. Der er allerede i dag etableret 5.500 pladser i de dansk etablerede lejre i Bosnien-Hercegovina og i Kroatien. Endvidere forestår det danske sundhedsministerium en humanitær lægelig indsats i det tidligere Jugoslavien.

I Socialdemokratiet erkender vi det ansvar, vi har for at hjælpe mennesker i nød. Vi skal selvfølgelig give de mennesker, vi har i vores land, en anstændig behandling; det er og har altid været vores grundholdning. Det er naturligvis ikke problemløst at modtage mennesker fra andre lande i vores samfund, men det er